

Vrhovni sud je odlučujući o žalbama optuženika podnesenim protiv presude Županijskog suda u Zagrebu od 15. svibnja 2019. donio rješenje kojim je prihvatio žalbe branitelja optuženika, u povodu tih žalbi i po službenoj dužnosti, ukinuo prvostupanjsku presudu te predmet uputio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Sjednica Vrhovnog suda održana je 16. 01. 2020. godine.

Prijašnji postupak:

Kazneni postupak protiv petorice optuženika, od kojih su četvorica državljani Republike Srbije (1969., 1964. i 1934.), jedan državljanin Bosne i Hercegovine (1965.) i jedan nepoznatog državljanstva (1969.), zbog počinjenja kaznenih djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske i kaznenog djela ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz čl. 122. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske, na Županijskom sud u Zagrebu, nakon rasprave provedene u odsutnosti optuženika, okončan je nepravomoćno osuđujućom presudom. Presuda je javno objavljena 17. 05.2019. Optuženici su oglaseni krivima za počinjenje navedenih kaznenih djela te je svatko od četvorice optuženika osuđen na kazne zatvora u trajanju od po osamnaest godina, a petooptuženik na kaznu zatvora u trajanju od dvadeset godina.

Riječ je o 1. okrivljenom Đorđu Ratkoviću (50), 2. okrivljenom Đuri Jeriniću (50), 3. okrivljenom Stevi Radunoviću (55), 4. okrivljenom Veljku Radunoviću (85) i 5. okrivljenom Miloradu Šarcu (65) koji je dobio 20 godina zatvora.

Inkriminacije:

Prva četvorica optuženika su proglašena krivima da su, nakon što su 15. rujna 1991. pripadnici Teritorijalne obrane Dubica zarobili pripadnika hrvatskih oružanih snaga i civila hrvatske nacionalnosti te ih sve zatvorili u prostorije WC-a poljoprivredne zadruge u Hrvatskoj Dubici; gdje su civili držani zatočeni bez ikakvog opravdanog vojnog razloga; kao pripadnici Teritorijalne obrane Dubica, za vrijeme oružanog sukoba između paravojsnih postrojbi tzv. SAO Krajina s jedne strane i oružanih snaga Republike Hrvatske s druge strane; protivno odredbama međunarodnog prava; zajedno s ostalim pripadnicima Teritorijalne obrane Dubica, u više navrata tukli civile da bi ih potom, točno neutvrđenog dana u studenom 1991. godine, noću nasilno izveli u dvorište poljoprivredne zadruge, natjerali ih da pjevaju četničke pjesme i trče u krug po dvorištu do iznemoglosti i pritom ih nogama, željeznim te drvenim palicama i puškama udarali po svim dijelovima tijela.

Kada zatočeni zbog dobivenih batina i iznemoglosti više nisu mogli trčati i popadali su na tlo, optuženici su gazili po njima, a sada pokojni pripadnik Teritorijalne obrane Dubica je iz automatske puške pucao u pripadnika hrvatskih oružanih snaga i jednog civila hrvatske nacionalnosti, a potom im prezeo grkljan.

Kada zatočeni zbog dobivenih batina i iznemoglosti više nisu mogli trčati i popadali su na tlo, optuženici su gazili po njima, a sada pokojni pripadnik Teritorijalne obrane Dubica je iz automatske puške pucao u pripadnika hrvatskih oružanih snaga i jednog civila hrvatske nacionalnosti, a potom im prezeo grkljan.

Nakon toga su njihova tijela natovarili na traktorsku prikolicu i naredili dvojici civila hrvatske nacionalnosti da legnu na njihova mrtva tijela te su ih četvrtooptuženi i petooptuženi odvezli do mosta na rijeci Uni i bacili u rijeku, a dvojicu civila hrvatske nacionalnosti su vratili u prostorije poljoprivredne zadruge.

Petooptuženik je proglašen krivim da je točno neutvrđenog dana u rujnu 1991. godine u Hrvatskoj Dubici, kao pripadnik Teritorijalne

Hrvatske s druge strane; protivno odredbama međunarodnog prava; postupajući zajedno s još dva pripadnika postrojbe, civile hrvatske nacionalnosti, koji su ranjeni tijekom oružanog sukoba te su dovedeni radi pružanja liječničke pomoći u ambulantu u Hrvatskoj Dubici, izveli na prostor ispred ambulante, vezali žicom, izudarali ih, na njih nabacali automobilske gume i potom ih žive zapalili, i tako ih usmrtili.

(lang:50001:en)/(yams-select:50001)